

serbest kürsü

derin beni çağırıyor emin senay

Üniversite denilince aklımda fotoğraf kareleri gibi birçok anı belirliyor. Mezuniyet yeni sayılır, daha unutulmamışlar. Birkaç yıl geçtiğinde bu karelerden hangilerini unutum bilinmez, ancak bunların arasında hatırlayacağıma emin olduklarım var. İçinde dalışın bir şekilde bulunduğu kareler de unutulmayacaklar arasında yer alıyor.

Dalış maceram üniversite hazırlıkta başladı. Eğitimler, pratikler, sınavlar derken kendimi kışın ortasında Bodrum'da bulmuştum. İkinci dönem serbest dalışa katılmamla dalışla iyice haşır neşir olmuştum. Daha sonraki senelerde de dalışa zaman ayırmaya, gezilere katılmaya, bu güzelliği birçok defa tatmaya çalıştım. Bir yandan derslerin vermiş olduğu zihinsel yorgunluğu atarken, diğer yandan Türkiye'nin birçok kıyısını da

gezmiş oldum.

Dalış, yapmayanın gerçekten zor anlayabileceği bir tutku... Bazılarının gözünü aslında kısa bir süre sonra alışılan malzemeler korkutuyor. Özellikle kışın, dışarıda insanlar montlarla üşürken, o soğukta denize girmek anlaşılmak bir yana, genellikle duyanın ürpermesine yetip de artıyor. Burada da bilinmeyen, belki neopren kıyafetlerin soğuktan bir hayli koruduğu, büyük ihtimalle de geri kalan soğukun dalışın verdiği mutluluğun sıcaklığından hissedilmediği...

Suya girmeden çok önce başlıyor aslında dalış ve sudan çıktıktan sonra da devam ediyor. Sabah gözlerini açar açmaz dalgıcın aklındadır o gün dalacağı... Yapılan güzel bir kahvaltıdan sonra vakit kaybetmeden tekneye çıkılır. Rota ve dalış grupları daha önceden bellidir; tekne, dalış bölgesine yol alırken dalcak gruplar kendi aralarında yaptıkları brifingle grubu, dalış formatını ve bölgeyi tanırlar.

Teknenin dalış bölgesine varması ile birlikte yapılan hazırlıklar ve son kontrollerden sonra asıl "dalış" olarak adlandırılan kısım başlar. Suda

bambaşka bir dünya beklemektedir dalgıcı. Bazen canlı çeşitliliği, bazen renk cümbüşü, bazen de sadece yer şekilleri göreni şaşırtmaya yetip de artacaktır. Tünel, kanyonlar, tepeler, duvarlar, çukurlar, üzerlerinde ve etraflarında yaşayan canlılarla birlikte aşağıda

Sabah gözlerini açar açmaz dalgıcın aklındadır o gün dalacağı...

kadar hazır Avrupa'nın merkezindeyken gezmeye daha çok vakit ayırdım. Yine de gezmek bir yere kadar... Dalmayı özledim. Özellikle de bir arkadaşımın Almanya'da yaptığı göl dalışının hayatındaki en güzel dalışlarından biri olduğunu öğrendikten sonra bu tecrübeyi yaşamayı ipe çekiyorum. Bu ne zaman olur bilmiyorum ama bundan sonraki tatilimde mutlaka dalış yer alıyor olacak, orası kesin...

sizi bekleyen yer şekillerinin sadece birkaçıdır. İçlerinde benim de olduğum bazı dalgıçlar için ise karadaki iki boyutlu dünyaya bir boyutun daha eklenmesi; suyun içinde ağırlıksız, uçarcasına hareket ederken duyulan özgürlük hissidir asıl şaşkınlık verici olan...

Gün bitip tekne geri döndüğünde karaya adım attığınız vakit, tekneye binen siz ile karaya çıkan sizin aynı insan olmadığınızı fark edersiniz.

Sudan çıkıldığında ise üzerinizdeki malzemelerin çıkarılması, eşyaların yerli yerine konması ve kurulanma ile devam eder bu süreç. Dalış sonrası yapılan konuşma, aşağıda görülen canlıların belki de büyük bir heyecanla anlatılması da dinlemeye değerdir. Özellikle de çok sık görülmeyen bir canlı görülmüşse daha önce dalmış olan gruplar kışkıdırılır, daha sonra dalacak gruplara da canlının yeri anlatılır. Bazen içilen sıcak bir çorba da dalgıcın içini ısıtır, kaybettiği sıvıyı geri kazandırırken keyfinin artmasına yeterli olur.

Gün bitip tekne geri döndüğünde karaya adım attığınız vakit, tekneye binen siz ile karaya çıkan sizin aynı insan olmadığınızı fark edersiniz. Bütün sıkıntılar gitmiş, dertler denizin derinliklerinde kalmıştır. Belki tek burukluk ise bu dünya ile tanıştırmak istediğiniz sevdiklerinizin yanınızda olmamasıdır. Ancak bu bile mutluluğunuza gölge düşüremez...

Dalmak benim en büyük zevklerimden biri. Nürnberg'de günlerimi en yakın denize yaklaşık 600 km uzakta geçirmekte olsam, bir yıla yakın bir süredir derinlere inmeye fırsat bulamasam da... Şimdiye

